

eul_wid: pcs-ai

Ἀρριανὸς ὁ Νικομηδεύς · Arrian of Nicomedia

Fragments of Bithynica

Ἀποσπάσματα Βιθυνικῶν

Period: Ῥωμαϊκὴ Roman
Dialect: Ἀττικίζουσα Atticizing
Domain: Φιλοσοφία Philosophy
Format: Πραγματεία Treatise
Affiliation: Stoic

ΒΙΘΥΝΙΚΑ Photiu s , Bib l .

- ^{1, 1} cod. 93, p. 71a, 32: Ἀνεγνώσθη τοῦ αὐτοῦ (sc. Ἀρριανοῦ) τὰ Βιθυνικὰ, ἐν βιβλίοις ὀκτώ, ἐν οἷς τά τε μυθικὰ τὰ περὶ Βιθυνίας καὶ τᾶλλα, ὅσα συνέστη περὶ αὐτήν, εἰς λεπτὸν ἀναγράφει, τῇ πατρίδι δῶρον ἀναφέρων τὰ πάτρια. Νικομήδειον γάρ [τι] τὸ γένος αὐτοῦ ἐν ταύτῃ τῇ συγγραφῇ διορίζει, ἐν αὐτῇ τε γεννηθῆναι καὶ τραφῆναι καὶ παιδευθῆναι, καὶ ἱερέα τῆς Δήμητρος καὶ τῆς παιδὸς αὐτῆς, αἷς καὶ τὴν πόλιν ἀνακεῖσθαι φησι, χρηματίσαι. ^[5]
- ^{1, 2} μέμνηται δὲ ἐν ταύτῃ τῇ συγγραφῇ καὶ ἐτέρων πραγματειῶν. ὧν ἢ μὲν ὅσα Τιμολέοντι τῷ Κορινθίῳ κατὰ Σικελίαν ἐπράχθη, διαλαμβάνει· ἢ δὲ τὰ Δίωνι τῷ Συρακουσίῳ ὅσα ἀξιαφήγητα ἔργα ἐπετελέσθη, ἡνίκα τὰς Συρακούσας καὶ πᾶσαν Σικελίαν ἀπὸ τοῦ δευτέρου Διονυσίου, ὃς ἦν παῖς τοῦ προτέρου, ἡλευθέρου, καὶ τῶν βαρβάρων, οὓς ὑπὲρ τοῦ βεβαίως τυραννεῖν Διονύσιος ἐπηγάγετο. φαίνεται δὲ τετάρτην γράφων τὴν τῆς πατρίδος ἀφήγησιν. ^[5]
- ^{1, 3} μετὰ γὰρ τὰ περὶ Ἀλέξανδρον καὶ Τιμολέοντα καὶ Δίωνα, μετὰ τὰς περὶ αὐτοὺς ἱστορίας, ἦδε αὐτῷ ἡ συγγραφὴ ἐξεπονήθη, καὶ ἐξ ἀρχῆς μὲν, ἀφ' οὗ γράφειν ἴσχυσε, ταύτην ἐνστήσασθαι καὶ συντάξαι τὴν ὑπόθεσιν βουλευθέντι, τῆς δὲ παρασκευῆς τῷ ἐνδεῶς αὐτὸν ἔχειν παρατεινάσης τὸν χρόνον· ταύτην γὰρ αὐτὸς τῆς ἐπὶ τούτῳ βραδυτῆτος ἀποδίδωσιν αἰτίαν. ἄρχεται μὲν οὖν, ὥσπερ εἴρηται, ἀπὸ τῶν μυθικῶν τῆς ἱστορίας, κάτεισι δὲ μέχρι τῆς τελευτῆς τοῦ ἐσχάτου Νικομήδους, ὃς τελευτῶν τὴν βασιλείαν Ῥωμαίοις κατὰ διαθήκας ἀπέλιπεν, οὕτω βασιλευσμένοις μετὰ τὴν τοῦ Ταρκυνίου ἐξέλασιν. ^[5]
- ² (t) E LIBRO PRIMO Stephani . Byz . s . v . Ὀλυμπος, ὄρος Μυσίας. Ἀρριανὸς Βιθυνιακῶν πρώτῳ . οἱ οἰκοῦντες Ὀλυμπηνοί. E LIBRO SECUNDO Etymol . ^[1]
- ³ (t) Mag . p . 176, 32. Ἀφροδίτου Ζεὺς ἐν Ἀργεὶ τιμᾶται. εἴρηται δὲ ὅτι Δευκαλίων τοῦ κατακλυσμοῦ γενομένου διαφυγὼν καὶ εἰς τὴν ἄκραν τὴν Ἀργεὺς διασωθεὶς ἰδρύσατο βωμὸν ἀφροδίτου Διὸς, ὅτι ἀφείθη ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ. ἡ δὲ ἄκρα ὕστερον Νεμέα ἐκλήθη, ἀπὸ τῶν Ἀργεὺς βοσκομάτων ἐκεῖ νεμομένων. οὕτως Ἀρριανὸς ἐτυμολογεῖ ἐν τῷ β' τῶν Βιθυνιακῶν . E LIBRO QUINTO Stephan . ^[5]
- ⁴ Byz . s . v . Μεγαρικόν, πολίχinion, ὃ συγκαταλέγεται ταῖς Βιθυνῶν πόλεσιν. Ἀρριανὸς πέμπτῳ . „Ἀστακός τε καὶ Ἡραία καὶ τὸ Μεγαρικόν“. ἔθνικὸν Μεγαρικός. Stephan .

- ⁵ By z . s . v . Ἀστακό ς , πόλις Βιθυνίας, ἀπὸ Ἀστακοῦ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ νύμφης Ὀλβίας, ὡς Ἀρριανὸς ἐν Βιθυνικοῖς ἱστορεῖ. Step h .
- ⁶ By z . s . v . Νικομήδειο ν , ἐμπόριον Βιθυνίας. Ἀρριανὸς πέμπτῳ Βιθυνιακῷ ν . τὸ ἐθνικὸν Νικομηδεύς. Step h .
- ⁷ By z . s . v . Βιθυνόπολι ς , πόλις <Βιθυνίασ> , ἀπὸ Βίθυος. τὸ ἐθνικὸν ὠφειλε Βιθυνοπολίτης, εὖρον δὲ Βιθυνιαπολίτης παρὰ Ἀρριανῶ ἐν πέμπτῳ Βιθυνικῷ ν . δεῖ δὲ τοῦ Βιθυνόπολις εἶναι Βιθυνοπολίτης. E LIBRIS INCERTIS Eustat h . ^[5]
- ⁸ ad Diony s . 809, p. 359, 38. Ἰστέον δὲ ὅτι Διονύσιος μὲν Ἀσιανῶν ἐνταῦθα Φρυγῶν μέμνηται, ἄλλοι δὲ φασὶ καὶ ἐτέρους Εὐρωπαίους εἶναί ποτε Φρύγας, ἐξ ὧν περαιωθέντων οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐγένοντο. Eustat h .
- ⁹ ad Diony s . 809, p. 359, 26. Ὀλβιωτάτους δὲ τοὺς Φρύγας καὶ Ἀρριανὸς ἱστορεῖ, λέγων καὶ ὅτι λέγονται Φρύγες παλαιότατοι ἀνθρώπων γενέσθαι, καὶ ὅτι μαίνονται τῇ Ῥέα καὶ πρὸς Κορυβάντων κατέχονται (ἡγουν κορυβαντιῶσι δαιμονῶντες)· ὅταν δὲ κατασχῇ αὐτοὺς τὸ θεῖον, ἐλαυνόμενοι καὶ μέγα βοῶντες καὶ ὀρχούμενοι προθεσπίζουσι τὰ μέλλοντα, θεοφορούμενοι καὶ μαινόμενοι. Eustat h . ^[5]
- ¹⁰ ad Ilia d . XVI 617, p. 1078, 20. Ἦν δὲ καὶ σίκιννις κωμικωτέρα, ἣν πρῶτον, φασίν, ὠρχήσαντο Φρύγες ἐπὶ Σαβαζίῳ Διονύσῳ, ὀνομασθεῖσαν κατὰ τὸν Ἀρριανὸν ἐπὶ μιᾷ τῶν ὁπαδῶν τῆς Κυβέλλης νυμφῶν, ἣ ὄνομα ἦν Σίκιννις. Eustat h . ^[5]
- ¹¹ ad Diony s . 322, p. 274, 19. Ὅτι οὐ μόνον Εὐρωπαῖοι Μυσοὶ ἀλλὰ καὶ Ἀσιανοί. ὁ δὲ Ἀρριανὸς τῶν Εὐρωπαίων Μυσῶν ἀποίκους λέγει τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ὀλυμπηνοὺς Μυσούς, οἵτινες Μυσοὶ ὀνομάζονται ἢ ἀπὸ Μυσοῦ τοῦ Διὸς ἢ ἀπὸ ἐτέρου Μυσοῦ υἱοῦ Ἀργανθώνης τῆς γενναίας, τῆς ὀρεσιβίου, ἢ ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τῆς μυσῆς ἢ τοῦ μυσοῦ, ἀμφοτέρως γὰρ λέγεται, ὅπερ τὴν ὀξύνη δηλοῖ κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν Λυδῶν, ὡς καὶ ὁ Γεωγράφος φησίν. Step h . ^[10]
- ¹² By z . s . v . Ἀβρεττην ή , χώρα Μυσίας, ἀπὸ Βρεττίας νύμφης. τὸ ἐθνικὸν Ἀβρεττηνός, ὡς Ἀρριανὸς φησιν. Eustat h .
- ¹³ ad Diony s . 322, p. 274, 37. Ὁ δ' αὐτὸς Ἀρριανὸς καὶ Θράκην τινὰ ἱστορεῖ νύμφην σοφὴν ἀμφὶ ἐπωδὰς τε καὶ φάρμακα, καὶ οἶαν τὰ μὲν ἐκλῦσαι τῶν παθημάτων φαρμακοῖς, τὰ δὲ ἐργάσασθαι, ὅποια τις καὶ ἡ Μήδεια ἱστόρηται καὶ ἡ Ἀγαμήδη καὶ ἡ θρυλουμένη Κροκοδίκη· καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς Θράκης δοκεῖ ὠνομάσθαι ἡ χώρα, Πέρκη ποτὲ καλουμένη. Ὁ αὐτὸς λέγει καὶ ὅτι ἔθος ἦν Θραξὶ πολλὰς ἔχειν γυναικας, ὡς ἂν ἐκ πολλῶν πολλοὺς ἔχοιεν παῖδας, καὶ τὸ ἔθος αὐτοῖς γενέσθαι φησὶν ἀπὸ βασιλέως αὐτῶν Δολόγκου, ᾧ παῖδες πολλοὶ ἐκ πολλῶν γυναικῶν ἐγένοντο. Eustat h . ^[10]
- ¹⁴ ad Ilia d . VII 166, p. 673, 45 Ἐνυάλιος δὲ κατὰ μὲν τοὺς πλείους ὁ πολεμικὸς ἀπὸ τῆς Ἐνουῦς, τινὲς δὲ ὥσπερ τὴν Παλλάδα διὰ φόνον τοῦ Πάλλαντος οὕτω καὶ τὸν Ἐνυάλιον διὰ τι τοιοῦτον κεκλησθῆναι φασιν. Ἀρριανὸς γοῦν ἱστορεῖ ὅτι ἐλθὼν Ἄρης εἰς τὰ τῆς Θράκης χωρία, ὅπου τὰ οἰκία ἦν τῷ Ἐνυαλίῳ, ἤθελε ξενισθῆναι· ὁ δὲ οὐκ ἤθελε δέχεσθαι, φάμενος οὐκ ἂν ξενίσαι ἄλλον ἢ ὅς κρείσσων αὐτοῦ τὰ πολέμια ἔλθοι. καὶ ὅς· “ὥρα σοι ξενίζειν ἐμέ, καθότι κρείσσω σοῦ φημι τὰ πολέμια εἶναι.” τοῦ δὲ Ἐνυαλίου ἀποφάσκοντος ἔρχεται εἰς χεῖρας, καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς μάχης ἐκταθείσης τέλος ὁ Ἐνυάλιος πίπτει ὑπὸ τῷ Ἀρεῖ, πληγεὶς ὅπλῳ τῇ ῥομφαίᾳ. διὸ καθότι μέγα τοῦτο ἄθλον ὁ Ἄρης νέος ὦν ἐξετέλεσεν, ἐκαλεῖτο ἐπ' αὐτῷ Ἐνυάλιος. Tzet z . , Chilia d . XII 793: ὁ δ' Ἐνυάλιος θεὸς πολεμικὸς ὑπάρχει. κατὰ τινὰς ὁ Ἄρης μὲν παῖς Ἐνουῦς ὦν Ἦρας, ἄλλοις υἱὸς τοῦ Ἄρεος, ἐτέροις δὲ θεράπων, Ἀρριανῶ δὲ ἄλλος τις Ἀρεῖ ἐσφαγμένος. Eustat h . ^[15]

ad Ilia d . VI 75, p. 626, 23. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι περὶ Ἑλένου ἱστορία τοιαύτη φέρεται παρὰ Ἀρριανῶ . Ἡδωνοῦ Θρακὸς ἀνδρὸς παῖς Ἑλενος, μάντεων διαπρεπέστατος· παρὰ τοῦτον ἐξ Ἀσίας φοιτῆσαι τὸν Πριάμου παῖδα Σκαμάνδριον, ὃν ἀπονοστήσαντα οἶκαδε μνήμην θέσθαι τοῦ τὴν μαντικὴν ἐκπαιδεύσαντος Ἑλενον ἀπὸ Σκαμανδρίου μετονομασθέντα. Eustat h . ^[5]

- ¹⁶ ad Dionys . 520, p. 316, 20. Τὴν μὲν Μάκριν, ὃ ἔστι τὴν Εὐβοίαν, Ἀβαντιάδα λέγει (Dionysius), ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ ἔθνους τῶν Ἀβάντων, Θρακίου ἔθνους, ὡς φησιν Ἀρριανός , κληθέντος οὕτως ἀπὸ τινος Ἀργείου υἱοῦ Ποσειδῶνος Ἀβαντος. Step h . ^[5]
- ¹⁷ Byz . s . v . Γετία , ἡ χώρα τῶν Γετῶν ... ἔστι δὲ Θρακικὸν ἔθνος ... νόμοι δὲ Γετῶν τὸ ἐπισφάζειν τὴν γυναῖκα τῷ ἀνδρὶ καὶ ὅταν ἐπικηρυκεύωνται κιθαρίζειν. Ἀρριανὸς δὲ Γετηνοὺς αὐτοὺς φησι. Step h .
- ¹⁸ Byz . s . v . Τριήρες , <Θράκιον> ἔθνος , ἀπὸ Τριήρου τοῦ Ὀβριάρεω παιδὸς καὶ Θράκης , ὡς Ἀρριανὸς ἐν Βιθυνιακοῖς . Eustat h .
- ¹⁹ ad Dionys . 322, p. 274, 30. Ὅτι Θράκες οὐ μόνον Εὐρωπαῖοι, ἀλλὰ καὶ Ἀσιανοί, κατὰ τὴν Ἀρριανοῦ ἱστορίαν, λέγοντος ὥσπερ Φρύγας καὶ Μυσοὺς οὕτω δὴ καὶ Θράκας ἐξ Εὐρώπης διαβῆναι εἰς Ἀσίαν μετὰ Πατάρου τινὸς ἡγεμόνος, ὅτε οἱ Κιμμέριοι τὴν Ἀσίαν κατέτρεχον, οὓς ἐκβαλόντες ἐκ Βιθυνίας οἱ Θράκες ὥκησαν αὐτοί. Eustat h . ^[5]
- ²⁰ ad Dionys . 793, p. 355, 44. ῥέειν δέ φασι καὶ αὐτὸν (sc. τὸν Ῥήβαντα ποταμὸν) ἐκ τοῦ Μυσίου Ὀλύμπου, καθὰ καὶ τὸν Σαγγάριον, ὃς δὴ Σαγγάριος καὶ ναυσίπορος ἔστι καὶ μέγιστος τῶν ἐν Βιθυνίᾳ ποταμῶν, εἰσβάλλων εἰς τὸν Εὐξείνιον. τοὺς δὲ Βιθυνοὺς καὶ ναυτικωτάτους ἱστοροῦσι γενέσθαι ποτέ, καὶ τὴν αὐτῶν γῆν ἀμφορόν τε καὶ εὐδενδρον εἶναί φασι, καὶ λιθοτομίας ἔχουσαν πολλαχοῦ καὶ κρυστάλλους ἐν ὅρεσι φύουσιν, καὶ ἄλλα πολλὰ ἔχουσαν ἀγαθὰ. λέγεται δὲ καὶ ὅτι τὴν ἀπὸ Βοσπόρου γῆν ἕως ἐπὶ Ῥήβαντα Βιθυνοὶ ποτε κατέσχον· τὴν δὲ αὐτοῦ ἐπέκεινα ἐπὶ Πόντον ὀρεινὴν οἱ Θυνοὶ ἔσχον ἄχρι ποταμοῦ Κάλητος, ὡς εἶναι ὁμόρους τοὺς τε Θυνοὺς καὶ τοὺς Βιθυνούς, οὕτω καλουμένους ἀπὸ τινων ἀδελφῶν ἐπιφανῶν Θυνοῦ καὶ Βιθυνοῦ, παίδων Φινέως κατὰ ποίησιν (ἦτοι ποιητῶν καὶ θετῶν), καθὰ φησιν Ἀρριανός , ὃς καὶ γνήσιον παῖδα Φινέως ἱστορεῖ Παφλαγονία, ἐξ οὗ χώρα Παφλαγονία. καὶ γῆν λέγει Ῥηβαντίαν τὴν πρὸς τῷ Ψιλλίῳ ποταμῷ, καὶ δημιουργόν τινα ἱστορεῖ παρὰ Βιθυνοῖς Δοιδάλην καλούμενον, οὗ ἔργον ἐν Νικομηδείᾳ γενέσθαι θαυμαστὸν ἄγαλμα Στρατίου Διός. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς Ἀρριανὸς καὶ ὅτι ἄλλοι Ὀδρύσου παῖδᾶς φασι τὸν Θυνὸν καὶ τὸν Βιθυνόν, ὧν ἡ χώρα ὁμώνυμος. Eustat h . ad Ilia d . I 404, p. 125, 30 Ἀρριανός . „φῦναι Φινέα“. Eustat h . ^[25]
- ²¹ ad Dionys . 809, p. 360, 7. Ἀρριανὸς δὲ φησιν ὅτι “Θυνὸς καὶ Μυσὸς υἱοὶ ἦσαν Ἀργανθώνης, ἦτις καλὸν τι χρῆμα νύμφης ἦν, ἀφ’ ὧν Θυνὸς μὲν Θυνίαν οἰκίσας ἀφ’ ἑαυτοῦ ὠνόμασε, Μυσοὶ δὲ ἐπὶ τῷ Μυσῷ ὠνομάσθησαν”. Eustat h . ^[5]
- ²² ad Ilia d . II 857, p. 364, 1. Ἀρριανὸς δὲ τοιαῦτα περὶ Ἀλιζώνων ἱστορεῖ· οὓς Ὅμηρος ἐν νεῶν καταλόγῳ φησὶν Ἀλιζῶνας, Βιθυνοὶ εἰσιν; ὧν Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον· καὶ ἡ Ἀλύβη, ἐν ἣ λέγει ἀργύρου γενέθλην εἶναι, παραδείκνυται, καὶ οὐκ ἄμαυρὰ ὑπόμνησις ἀργυρίων ἔργα ὑπολειμμένα ὁρᾶται. Ἀλιζῶνες δὲ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, φησί, καλοῦνται ὅτι πανταχόθεν θαλάσῃ περιείργονται, ἀπὸ μὲν ἄρκτου καὶ ἀνατολῆς τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ, πρὸς μεσημβρίαν δὲ καὶ νότον τῷ Ἀστακηνῷ κόλπῳ τῷ πρὸς Νικομήδειαν, πρὸς δὲ δύσιν καὶ ζέφυρον τῇ Προποντίδι καὶ τῷ Βοσπόρῳ, ὡς μὴ πόρρω χερρονήσου εἶναι τὰ πολλὰ αὐτῶν καὶ δικαιοτάτα λέγεσθαι διεζῶσθαι θαλάσῃ. ὁ δ’ αὐτὸς Ἀρριανὸς λέγει καὶ τὸν ῥηθέντα Ὀδῖον Ῥοδοίτην ποτὲ καλεῖσθαι, εἴτα εἰς Ῥοδίον μεταπεσεῖν, εἴτα Ὀδῖον κληθῆναι. Eustat h . ^[15]

ad Ilia d . V 408, p. 565, 4. Ἐνταῦθα δὲ χρήσιμον καὶ τὸ τοῦ Ἀρριανοῦ εἰπόντος ἐν Βιθυνιακοῖς ὅτι ἀνιόντες εἰς τὰ ἄκρα τῶν ὁρῶν Βιθυνοὶ ἐκάλουν Πάπαν τὸν Δία καὶ Ἄττιν τὸν αὐτόν. Eustat h .

- 24 ad Ilia d . VII 459, p. 691, 47. Καὶ ὁ Πρίηπος οὐ μόνον ἐν τῷ ἡ λέγεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ α Πρίαπος, καὶ διὰ τοῦ ε δὲ Πρίεπος παρὰ Ἀρριανῶ ἐν Βιθυνιακοῖς , παρ' ᾧ καὶ εἰς ἥλιον ἀλληγορεῖται ὁ Πρίεπος διὰ τὸ γόνιμον. Eustat h . ^[5]
- 25 ad Ilia d . III 275, p. 414, 30. Τὸν Ἥλιον δὲ ταμίαν τῶν ὄρκων ἐνταῦθα καλεῖ ὡς πάντα ἐφορῶντα. διὸ καὶ Βιθυνοὶ, ὡς Ἀρριανὸς ἱστορεῖ, δίκας ἐδίκάζον καθεζόμενοι ἀντίοι τοῦ Ἥλιου, ὡς ἂν ὁ θεὸς ἐποπτεύοι. Eustat h . ^[5]
- 26 ad Ilia d . II 754, p. 336, 12. Κατὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀρριανοῦ καὶ Βιθυνίας ποταμὸς Ὅρκος ὄνομα, ὃς φρικωδέστατος ὄρκων τοῖς ἐκεῖ ἐνομίζετο πρὸς βίαν εἰς τὰς δίνας ἔλκων τὸν ἐπίορκον, εἰ μὴ δρόμῳ ἐξεπήδησεν. Eustat h . ^[5]
- 27 ad Odys s . IX 65, p. 1615, 3. Ἀρριανὸς δὲ λέγει καὶ ὅτε παρὰ Βιθυνοῖς τελοῦνται τὰ νεκύσια, καλεῖν ὀνομαστὶ τὰς τῶν κατοικομένων ψυχὰς ὅσοι τελευτᾶν ἔτυχον ὑπερόριοι, καὶ κατακαλεῖν αὐτοὺς ἐς τρεῖς καὶ δέεσθαι ἀνελθεῖν ὡς μετάσχοιεν τῆς δαιτός. Eustat h . ^[5]
- 28 ad Diony s . 911, p. 375, 18. Ὅτι νῆσός ποτε ἦν ἡ Τύρος, ὡς καὶ Ἀρριανὸς λέγει· “Τύρος ἡ τότε ἔτι νῆσος.” ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Τύρου τοῦ Φοίνικος, ἢ ἀπὸ γυναικὸς Τυροῦς, ἥς καὶ Ἀγήνορος ἡ Εὐρώπη, ἥς ἡ χώρα ἐπώνυμος. Eustat h . ^[5]
- 29 ad Diony s . 270, p. 264, 17. Ὅτι Εὐρώπη ἡ χώρα ἐξ Εὐρώπης λέγεται καθὰ καὶ ὁ Λυκόφρων (1398) φησὶν· ἀφ' ἧς ὁ Σαρπηδῶν, ὡς ἱστορεῖ Εὐριπίδης ἐν Ῥήσῳ (29). Ἀγήνορος δὲ αὕτη θυγάτηρ, ἦν Ταῦρος ὁ τῆς Κρήτης βασιλεὺς ἐληΐσατο, ναυμαχίᾳ τὴν Τύρον ἐλὼν. σημειῶσαι δὲ ὅτι ἄλλος ἐστὶν οὗτος παρὰ τὸν Λύκιον Σαρπηδόνα. Σαρπηδῶν μὲν γὰρ οὗτος, ὁ τῆς ῥηθείσης Εὐρώπης, ἀδελφός ἐστι Μίνωος καὶ Αἰακοῦ κατὰ τὸν Ἀρριανόν , ὁ δὲ ἐκ Λυκίας Σαρπηδῶν ὁ Ὀμηρικὸς οὐκ ἂν εἴη τούτοις σύγχρονος. Eustat h . ^[10]
- 30 ad Diony s . 874, p. 371, 12. Ὅτι Κίλικες τὸ ἔθνος, καθὰ φησιν Ἀρριανός , ἀπὸ Κίλικος τοῦ Ἀγήνορος, ὃς ἐκ Φοινίκης κατὰ ζήτησιν Εὐρώπης σταλεῖς καὶ πολλὴν γῆν πλανηθεὶς οὐδενὶ μὲν ἵχνει τῆς παιδὸς ἐνέτυχε, τὴν δὲ πολλὴν τῆς Κιλικῶν γῆς κατασχὼν ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ἐπωνυμίαν τῇ χώρᾳ δέδωκεν. Eustat h . ^[5]
- 31 ad Diony s . 391, p. 290, 13. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν μῦθος τὴν τῷ Κάδμῳ συνοικήσασαν Ἀρμονίαν Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης γενεαλογεῖ. Ἀρριανὸς δὲ Ἀσιανὴν τε αὐτὴν οἶδε καὶ Δαρδάνου ἀδελφήν. φησὶ γὰρ ὅτι Κάδμος ὑπὸ τοῦ πατρὸς κατὰ ζήτησιν τῆς ἀδελφῆς Εὐρώπης σταλεῖς καὶ πλανώμενος περιπετὴς γέγονεν Ἀρμονίᾳ τῇ τοῦ Δαρδάνου ἀδελφῇ καὶ ἀρπάσας καὶ εἰς τὰς νῆας ἐνθέμενος προσέσχε τῇ Βοιωτῶν γῇ, ἔνθα Θηβαίων ἐγένετο καρτερὸς πλούτῳ τε εὐδοκιμῶν καὶ τῇ ἄλλῃ σοφίᾳ. Eustat h . ^[10]
- 32 ad Ilia d . II 814, p. 351, 28. Ἰστορεῖ δὲ ὁ Γεωγράφος καὶ ὅτι Βάτεια ἀπὸ Βατείας προσηγόρευται τῆς Δαρδάνου γυναικός, ἥς καὶ Ἀρριανὸς μεμνημένος φησὶν ὅτι Δάρδανος ἐκ Σάμου τῆς Θρακίας ἐλθὼν τὰς τοῦ Τεύκρου βασιλέως θυγατέρας ἔγημε, Νησῶ καὶ Βατείαν. καὶ ἐκ μὲν τῆς Νησοῦς ἦν αὐτῷ θυγάτηρ Σίβυλλα ἡ μάντις, ἀφ' ἧς καὶ ἄλλαι γυναῖκες ὅσαι ἐγένοντο μαντικαὶ σίβυλλαι ἐλέγοντο, οὐχ ὡς πρὸς αἵματος αὐτῇ οὔσαι ἀλλὰ διὰ τὴν ὁμοίαν θεοφορίαν τυχοῦσαι τῆς ἐπικλήσεως ἐκ Βατείας δὲ Ἐριχθόνιος καὶ Ἴλος. ex Arriano fortasse etiam Eustat h . ad Diony s . 524, p. 317, 21. Ἐλέγετο δὲ ποτε (ἡ Σαμοθράκη) Δαρδανία, διὰ τὸν Δάρδανον, ὃς ἐν τῷ κατακλυσμῷ διεπορθμεύθη ἐκεῖθεν εἰς τοὺς Τρωικοὺς τόπους. Eustath. ad Iliad. XX 214, p. 1204, 51. Περὶ δὲ Δαρδάνου φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι ἐν τῷ κατακλυσμῷ τῷ κατὰ τὸν Δευκαλίωνα ἐκ τῆς Σαμοθράκης ἀσκὸν ἢ σχεδίαν μετὰ δερμάτων σκευάσας, καθὰ καὶ τῷ Λυκόφρονι (73)

δοκεῖ, καὶ ὑποδὺς καὶ τοῖς ὕδασιν ἑαυτὸν ἐπιδοὺς προσοκείλας τε τῇ Τροίᾳ, μετὰ τὸ ἀναξηρανθῆναι τὸ ὕδωρ τὴν Δαρδανίαν ἔκτισεν ὑψηλοτέραν κειμένην τῆς ὕστερον Ἰλίου φόβῳ τῆς ἐξ ὑετῶν κατακλύσεως, ἧς αὐτὸς ἐπειράθη. Eustat h . ^[20]

- ³³ ad Odys s . V 125, p. 1528, 13. Ὁ δὲ Ἀρριανὸς ἱστορεῖ καὶ ὅτι Ἰασίων, ἀδελφὸς Ἀετίωνος καὶ Δαρδάνου <τοῦ> προγόνου Πριάμου, ἐκ Δήμητρος καὶ Κόρης κάτοχος γενόμενος, εἷς τε Σικελίαν ἦλθε καὶ ἐπὶ πολλὴν ἄλλην γῆν ἐπλανήθη τὰ ἐκείνης ὄργια δεικνύων· διὸ λόγον ἔσχεν ὡς Δημήτηρ αὐτῷ μίσγεται. τούτου, φησίν, υἱὸς Πάριος, ᾧ ἐπώνυμον τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ Πάριον ὡς οἰκιστῇ. Eustat h . ad Dionys . 517, p. 315, 46. Ὁ δὲ Ἀρριανὸς ... φησί· Πάριος υἱὸς Ἰασίωνος, ᾧ ἐπώνυμον τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ Πάριον ὡς οἰκιστῇ. Eustat h . ^[10]
- ³⁴ ad Ilia d . R 824, p. 354, 14. Λέγει δὲ καὶ Ἀρριανὸς οὕτω· Ζέλεια ἢ καὶ Λυκία, καὶ ὁ Ἀπόλλων ἐπὶ τῇδε τῇ Λυκίᾳ Λύκιος· διὸ καὶ Πανδάρου πατὴρ Λυκάων, οὐ πόρρω τοῦ τοιούτου ἔθνους πεσόντος τοῦ ὀνόματος· καὶ Λυκηγενεῖ Ἀπόλλωνι ἐκεῖνος εὐχεται τῷ ἐγχωρίῳ. Eustat h . ^[5]
- ³⁵ ad Ilia d . I 397, p. 123, 32. Ἡ δὲ ἱστορία λόφον τινὰ οἶδεν Αἰγαίωτος περὶ τὴν Ἀσίαν, ἐξ οὗ πηγαὶ τινες ἑκατὸν ἀναπιδύουσαι (ἦτοι πολλαί, ἢ αὐτὸ τοῦτο ἑκατὸν) καὶ τὰ ἐκεῖ πεδία λιπαίνουσαι τὴν τοῦ ἐκατόγχειρος μυθολογίαν παρήγαγον. φησὶ γὰρ ἡ τοῦ Ἀρριανοῦ ἱστορία ὅτι Βριάρεως, Γῆς καὶ Οὐρανοῦ παῖς, θαλαττοκρατήσας ὀρμητηρίῳ ἐχρήσατο Εὐβοίᾳ τῇ νήσῳ, κάκειθεν ὀρμώμενος κατεστρέψατο τὰς Κυκλάδας· ὃς καὶ Αἰγαίωτος ὠνόμασται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. οὗτος δὲ καὶ αἰτίαν παρασχεῖν λέγεται τῷ Αἰγαίῳ πελάγει εἰς ἐπώνυμίαν. σῆμα δὲ αὐτοῦ δεῖκνυσθαι κατὰ τὸν Ῥυνδακὸν ποταμὸν οὐ πόρρω θαλάσσης λόφον τινὰ καὶ τοῦτον ἐπικαλεῖσθαι Αἰγαίωτος, καὶ ἀπὸ τοῦ λόφου τούτου πίδακας ἐκδιδόναι ἑκατὸν καὶ ταύτας καλεῖσθαι παλάμας Βριάρεω. Eustat h . ad Ilia d . I 402, p. 124, 3. οὕτως οὐδὲ ὁ μυθικὸς Βριάρεως φίλα φρονεῖ τῷ πατρί, ἢ Κρόνῳ ὄντι κατὰ τὸν Ἀρριανὸν ἢ Ποσειδῶνι κατὰ τινας. Eustat h . ^[15]
- ³⁶ ad Dionys . 140, p. 240, 33. Ὅτι μετὰ τὴν Προποντίδα τὸ τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου στόμα ἐστίν, ἡγοῦν ὁ Θρακικὸς Βόσπορος, ὁ καὶ Μύσιος ... τὸν δὲ Θρακικὸν τοῦτον Βόσπορον οἱ μὲν φασιν εἶναι τὰ κατὰ Χαλκηδὸνα καὶ Βυζάντιον στενά. φησὶ γοῦν περὶ τινος Ἀρριανό , ὅτι “ἐλαύνει ἐπὶ Χρυσόπολιν, ἔνθα ὑπὸ νύκτα περάσας τὸν Βόσπορον” καὶ τὰ ἐξῆς. οἱ δὲ μάλιστα τὰ ἄνω που τοῦ καλουμένου Ἀνάπλου. τοῦτον δὲ τὸν Βόσπορον ἐνήξατο, φησί (Dionys. 140 sq.), ποτὲ ἢ Ἰὼ βουλαῖς Ἥρας δάμαλις οὔσα. διὸ καὶ Βόσπορος λέγεται, οἶονεῖ βοὸς πόρος τῆς ἐκείνης οἰστροπλήγος, περὶ ἧς Ἀρριανὸς οὕτω φησί· “πορθμὸς ὁ κατὰ Χαλκηδὸνα καὶ Βυζάντιον, ὃ ποτε Μύσιος, διότι Μυσοὶ ἀντιπέραν ᾧκουν ποτὲ τῆς Θράκης, ὕστερον δὲ <Θράκιος> Βόσπορος, ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τῆς Ἰοῦς, ἣν κατὰ μῆνιν Ἥρας οἰστρηθεῖσαν εἰς τοὺς χώρους τούτους ἀφικέσθαι καὶ ταύτῃ διαπεραιώσασθαι οἱ μῦθοι ἐποίησαν.” λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι κατὰ τινας οὐκ ἀπὸ τῆς ῥηθείσης βοὸς ὁ τοιοῦτος Βόσπορος, ἀλλ’ ἀπὸ τινος ἐτέρας ὠνόμασται, ἥτις, φησί, Φρυγῶν ἐπικειμένων, ἐμβάλλει ἀδεῶς εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ περαιοῦται ἀβλαβῶς τὸν κατὰ Χαλκηδὸνα καὶ Βυζάντιον Βόσπορον· καὶ οὕτω καθηγεμῶν ἐκείνοις γίνεται κατὰ τινα θεοφορίαν (ἡγοῦν μαντείαν), ἥτις διεκελεύετο βοῦν ἡγεμόνα τῆς ὁδοῦ ποιήσασθαι· ὁ καὶ ποιήσαντες ἐκεῖνοι διεπεραιώσαντο ἀσφαλῶς. καὶ μνημα, φησί, τοῦ πόρου τούτου ἔσθηκε βοῦς χαλκῇ, ὑστέρω ποτὲ χρόνῳ ὑπὸ Χαλκηδονίων ἰδρυθεῖσα ... Θράκιος δὲ ὁ Βόσπορος καλεῖται ἀπὸ τῶν πρὸς δύσιν αὐτοῦ οἰκούντων Θρακῶν, ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἀντιπέραν ποτὲ Μυσῶν ἐκλήθη, ὡς εἴρηται (p. 211, 18), Μύσιος. Dionysius Byzantius , De Bospori navigatione (ed. C. Wescher, Parisiis 1874) 7, p. 5. Περὶ μὲν οὖν τῆς ἄκρας, ἣν Βοσπόριον καλοῦμεν, διττὸς κατέχει λόγος· οἱ μὲν γὰρ φασὶ βοῦν οἰστροῦ κατ’ αὐτὴν ἐνεχθεῖσαν διανήξασθαι τὸν μεταξὺ πόρον, οἱ δὲ μυθωδέστερον ἀπομνημονεύοντες Ἰὼ τὴν Ἰνάχου κατὰ ζῆλον Ἥρας ἐλαυνομένην ἔνθεν εἰς

τὴν Ἀσίαν διαπεράσαι. Ad haec ultima in margine ascriptum est scholion (p. 37, n. 11): τοῦτο καὶ Ἀριανὸς λέγει ἐν τοῖς Βιθυνιακοῖς αὐτοῦ ὅ . Eustat h . ^[35]

- ³⁷ ad Dionys . 803, p. 356, 32. Κατὰ δὲ τὴν Ἀρριανοῦ ἱστορίαν ἐπώνυμός ἐστιν ἡ τῶν Χαλκηδονίων πόλις τῷ Κρόνου υἱῷ Χαλκηδόνι, ἀφ' οὗ πρῶτως μὲν ὁ ἐκεῖ ποταμὸς ἐκλήθη Χαλκηδών, ἔπειτα ἡ πόλις, Δωριέων ἀποικησάντων ὑστέροις χρόνοις, ὁμώνυμος γίνεται τῷ ποταμῷ. ἱστορεῖ δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι τοῖς Χαλκηδονίοις ἀποφρὰς νομίζεται παντὸς μηνὸς φθίνοντος ἐνάτη (ἡγουν, ὡς τοῖς Ἀττικοῖς ἀρέσκει, αἱ εἰκοσταὶ πρῶται τῶν ὅλων μηνῶν ἀπαίσιοι αὐτοῖς κρίνονται), διότι ἐν τοιαύταις ἡμέραις ἄλλας τε δυστυχίας αὐτοὶ ἔπαθον καὶ Φαρνάβαζος δὲ ὁ Πέρσης τοὺς αὐτῶν παῖδας ἐκτεμὼν εἰς τὸν Δαρεῖον ἀνέπεμψε. κατασκήψαι δὲ φησιν αὐτοῖς καὶ νόσον ἐκ θεομηνίας, τὸ αὐτοὺς τὰ σφῶν ἀποτέμνειν αἰδοῖα, διότι θυσιῶν τινων κατημέλησαν. Eustat h . ^[15]
- ³⁸ ad Dionys . 805, p. 358, 14. Ὅτι μετὰ τοὺς Χαλκηδονίους Χαλκιδέας οἱ Βέβρυκες κεῖνται, οἳ οὕτως καλοῦνται ἀπὸ Βέβρυκός τινος ἡρωϊκοῦ ἀνδρὸς ἢ ἀπὸ Βεβρύκης γυναικός. τούτους τοὺς Βέβρυκας ἱστορεῖται μείζω δοκεῖν ἔχειν τὰ σώματα ἢ καθ' ἡλικίαν ἀνθρώπων, παρ' οἷς καὶ ὁ Βέβρυξ ἐκεῖνος Ἀράντας, ὃ τὸ μὲν μῆκος εἰς ὀκτὼ λέγεται πήχεις, εὖρος δέ, ὡς Ἀρριανὸς φησιν, ὅσον τοσῶδε μήκει ἐς κουφότητα ζύμμετρον (ἡγουν ὅσον ἦν ζύμμετρον πρὸς τοὺς ὀκτὼ πήχεις τοῦ μήκους εἰς τὸ κούφως βαίνειν τὸν ἄνθρωπον). κατὰ δὲ τοῦ τοσούτου ἀνδρὸς νικηφόρος γέγονεν εἰς μονομαχίαν συστάς νεανίας ἐτῶν ἑπτακαίδεκα. τὴν δὲ ῥηθεῖσαν Βεβρύκην τοῦ Αἰγύπτου μὲν ἀδελφόπαιδά φασι, μίαν δὲ τῶν θυγατέρων τοῦ Δαναοῦ, ἀδελφὴν τῆς Ὑπερμήστρας. φείσασθαι δὲ λέγουσι καὶ αὐτὴν Ἱππολύτου τοῦ αὐτανεψιοῦ νυμφίου, ὡς καὶ τὴν Ὑπερμήστραν τοῦ Λυγκέως, καὶ φυγεῖν σὺν ἐκείνῳ καὶ πολλὰ δυνηθῆναι διὰ τὸ διδάσκειν τοὺς βαρβάρους τὴν Αἰγυπτίαν σοφίαν· διὸ καὶ Βεβρύκην ἢ Βεβρυκίαν ἀπ' αὐτῆς κληθῆναι τὴν χώραν εἰς ἣν ἔφυγε. Eustat h . ^[20]
- ³⁹ ad Odys . IV 228, p. 1493, 47. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ Ἀρριανὸν ἐφαρμάκου μὲν οἶνον καὶ ἡ παρ' αὐτῷ Κροκοδίκη, οὐκ ἐφ' ὁμοίοις δὲ φησὶ γὰρ ἐκεῖνος ὅτι ἡ φαρμακὶς Κροκοδίκη οἶνον νέμουσα κατὰ τέλη τῇ τοῦ πατρὸς στρατιᾷ ἐμβάλλει εἰς τοὺς κρατῆρας ρίζας, λήθης καὶ ὕπνου φάρμακα—οἱ δὲ ἔκειντο ἡμιθανεῖς ὑπὸ τοῦ πόματος καὶ ἐφθάρησαν ὑπὸ τῶν πολεμίων—δι' ἔρωτα Πριηνέως νεανίου. Eustat h . ad Ilia d . XI 739, p. 881, 60 Ἀρριανὸς δὲ καὶ Κροκοδίκην τινὰ ἱστορεῖ οὐδὲν ἦττον γυναικὰ γοητευτρίαν. Eustat h . ad Odys . X 276, p. 1657, 52. Λέγει δὲ καὶ πολυφάρμακον τὴν Κίρκην, ὁποία ἦν καὶ ἡ παλαιὰ Μήδεια καὶ ἡ Κροκοδίκη. Eustat h . ^[10]
- ⁴⁰ ad Dionys . 916, p. 378, 39. Ἀρριανὸς δὲ περὶ τούτων οὕτω γράφει ἐν Δάφνῃ τῇ πρὸς Ἀντιοχείᾳ ἄλλος τι ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ αὐτὴ ἐκεῖνη ἡ δάφνη δείκνυται, ἣν τινες γῆθεν ἀνασχεῖν λέγουσιν ἐπὶ τῇ Δάφνῃ τοῦ Λάδωνος, ἡ φεύγουσα τὸν ἐραστὴν Ἀπόλλωνα ἠῤῥατο τὸν ὑπὸ γῆν ἀφανισμόν καὶ ἔτυχε τῶν εὐχῶν. Eustat h . ^[5]
- ⁴¹ ad Ilia d . V 144, p. 532, 44. Ὁ μὲν Ὑπεῖρων ἐκ μόνης τῆς ὑπεῖρ προθέσεως παρῆκται, ... οὕτω δὲ καὶ ... ἐκ τῆς ὑπὸ Ὑπιοῦ ὁ παρὰ Ἀρριανῷ ποταμὸς. Eustat h .
- ⁴² ad Dionys . 939, p. 382, 38. Ὅτι ὁ Διονύσιος ἐπιτόμῳ ἐγκωμίῳ τὴν Ἀραβίαν σεμνύνας κατὰ τὸ προσεχὲς ἐπάγει μῦθον, ὅτι ὄντως ἐκεῖ Ζεὺς τὸν Διόνυσον ἐλύσατο παρὰ μηροῦ εὐραφέος· ἀφ' οὗ καὶ Εἰραφιώτης, ὡς προερρέθη (ad Dionys . 566), ἐκλήθη κατὰ τινας. τοῦτο δὲ Ἀρριανὸς ἐπὶ Σαγγαρίῳ μυθοπλαστεῖ, λέγων ὅτι πρὸς ταῖς ὄχθαις τοῦ Σαγγαρίου ἔρρηξε τοὺς δεσμοὺς τοῦ Διὸς ὁ Διόνυσος ἤδη τρώφιμος ὢν. Eustat h . ^[5]
- ⁴³ ad Dionys . 791, p. 355, 2. Ἀρριανὸς δὲ οὕτω γράφει περὶ τῶν τοιούτων· ἐπέκεινα Σαγγαρίου ὅμοροι Παφλαγόνων Μαριανδυνοί, ἔνθα πόλις Ἡράκλεια πεπόλισται, ὅπου Κιμμέριοι πόαν φαγόντες ἀκόνιτον ἐδυστύχησαν· ἦν γὰρ αὐτοῖς πάτριον τὸ ποηφαγεῖν. Eustat h . ^[5]

- ⁴⁴ ad Odys s . XI 14, p. 1671, 27. Ἀρριανὸς δέ φησιν ὅτι Κιμμέριοι Σκυθικὸν ἔθνος ἐξ ἡθῶν τῶν οἰκείων ἀναστάντες καὶ πάντας τοὺς διὰ μέσου βλάπτοντες ἦλθον ἕως Βιθυνίας. Step h .
- ⁴⁵ By z . s . v . Ἀλμὴν ἡ , πόλις πρὸς τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ, ὡς Ἀρριανὸς . Eustat h .
- ⁴⁶ ad Diony s . 378, p. 287, 14. Ἀρριανὸς φησιν ὅτι Ἐνετοὶ πονήσαντες ἐν μάχῃ κατὰ Ἀσσυρίους καὶ ἀποπεράσαντες εἰς Εὐρώπην ὤκισθησαν πρὸς Πάδῳ τῷ ποταμῷ, καὶ τῇ ἐπιχωρίῳ γλώττῃ Βενετοὶ ἐς τοῦτο ἔτι ἀντὶ Ἐνετῶν κληῖζονται καὶ Βενετία ἡ γῆ ἦντινα νέμονται. Eustat h . ^[5]
- ⁴⁷ ad Diony s . 783, p. 353, 36. Περὶ τοῦτου (de Iride flumine) ὁ Ἀρριανὸς ταῦτά φησιν· Αἴμιος βασιλεὺς Σκυθῶν, οὗ υἱὸς Ἐρίδιος, ἀφ' οὗ ὁ Ποντικὸς ποταμὸς κληθεὶς Ἐρίδιος ὕστερον εἰς τὸ δεξιώτερον μετωνομάσθη Ἴρις. Eustat h . ^[5]
- ⁴⁸ ad Diony s . 828, p. 363, 34. Ἔθνος δὲ γυναικεῖον αἱ Ἀμαζόνες πρὸς τῷ Θερμώδοντι, διὸ καὶ ἀπὸ μητέρων ἐγενεαλογοῦντο, καθάπερ Ἀρριανὸς ἱστορεῖ. Eustat h .
- ⁴⁹ ad Diony s . 828, p. 363, 1. Ὅτι δὲ αἱ Ἀμαζόνες πολλοὺς ἐν Ἀσίᾳ κατέσχον τόπους ποτὲ δηλοῦσι καὶ κρῆναί τινες Ἀμαζόνων ὁμώνυμοι, ναὶ μὴν καὶ πόλεις, οἷον ἡ Ἐφεσος αὕτη, ἡ Ἀναία, ἡ Μύρινα, ἡ Αἰολικὴ Κύμη. ἔστι δὲ καὶ Ἐλαία τόπος πρὸς τῇ Νικομηδεῖᾳ κατὰ τὸν Ἀρριανὸν ἀπὸ Ἐλαίας Ἀμαζόνος, καὶ πρὸς τῷ Πόντῳ δὲ Θίβα (τόπος διὰ τοῦ ἰ ἔχων τὴν παραλήγουσαν), ἀπὸ μιᾶς τῶν ὑφ' Ἡρακλέος ἀναιρεθεισῶν Ἀμαζόνων σχοῦσα τὴν κλῆσιν, ὣν αἱ διάφοροι (τουτέστιν αἱ ὑπερέχουσαι καὶ ἀξιολογώτεραι) κατὰ τὴν τοῦ Ἀρριανοῦ ἱστορίαν εἰσὶν αὗται πρὸς ὄνομα, Τράλλα, Ἰσοκράτεια, Θίβα, Πάλλα καὶ ἄλλαι. Step h . By z . s . v . Θιβαΐς , τόπος πρὸς τῷ Πόντῳ, ἀπὸ μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων ὑφ' Ἡρακλέους ἀναιρεθεισῶν κληθεῖσα. πεσεῖν γάρ φησι < Ἀρριανὸς > τὰς μάλιστα διαφέρουσας, Τράλλαν τε καὶ Ἰσοκράτειαν καὶ Θίβαν καὶ Πάλλαν καὶ Κοίαν καὶ Κοινίαν. Step h . ^[15]
- ⁵⁰ By z . s . v . Ἀμαζόνειον ... ἔστι καὶ ἐν Βιθυνίᾳ Μαζαῖον κατὰ παραφθοράν, ὡς Ἀρριανὸς ἐν Βιθυνιακοῖς . τὸ ἐθνικὸν Μαζαεὺς ὡς Μιδαεὺς καὶ Δορυλαεὺς. Eustat h .
- ⁵¹ ad Diony s . 772, p. 352, 31. Ἀρριανὸς δὲ τοὺς περὶ Μεσοποταμίαν Ἀσσυρίους λέγει, ἐν οἷς φησι τοὺς πρὸς Εὐφράτῃ ποταμῷ Ἀσσυρίους, ἔστε ἐπὶ Νῖνον καὶ Βαβυλῶνα καθ' ὧν Ἀμαζόνες ἐστράτευσαν, Εὐρυπύλης ἡγουμένης αὐτῶν· καὶ τοὺς Καππαδόκας δὲ οὕτω ποτὲ ἱστορεῖ λέγεσθαι, ἐν οἷς φησι Καππάδοκα παῖδα Νινύου, ἐφ' ὅτῳ Ἀσσύριοι μεταβαλόντες τὸ ὄνομα Καππαδόκαι ὠνομάσθησαν. Eustat h . ^[5]
- ⁵² ad Diony s . 767, p. 350, 17. Ἀρριανὸς δὲ οὕτω φησὶν· Χάλυβες πρῶτοι ἀνθρώπων αἰτίαν ἔχουσι χαλκεύσασθαι σίδηρον. Eustat h .
- ⁵³ ad Diony s . 1005, p. 390, 11. Τοὺς δὲ Πέρσας, ὧν μητρόπολις ἡ Βαβυλὼν, Κηφηνὰς ποτε καλεῖσθαι φησιν ὁ Ἀρριανὸς . Eustat h .
- ⁵⁴ ad Diony s . 669, p. 338, 38. Σκυθῶν δὲ ἡ τοιαύτη πᾶσα γῆ, περὶ ὧν ἱστορεῖ Ἀρριανὸς ὅτι σιτοφάγοι ποτὲ καὶ ἀροτῆρες ὄντες καὶ οἰκίας οἰκοῦντες καὶ πόλεις ἔχοντες, ἐπειδὴ ὑπὸ Θρακῶν ἐπλήγησαν, μετέβαλον τὰ πρότερον ἦθη καὶ ἀράς ἐπηράσαντο μεγάλας μήποτε οἰκίαν ἔτι δεῖμασθαι μήτε ἀρότρῳ γῆν ἀναρρῆξαι μήτε πόλεις δομήσασθαι μήτε κτῆμα κειμήλιον ἐπικτήσασθαι, ἀλλ' οἴκους μὲν ποιήσασθαι ἀμάξας, τροφὴν δὲ κρέα θήρεια, πόμα δὲ ταῦτό καὶ τροφὴν τὸ γάλα, θρέμματα δὲ κεκτῆσθαι μόνα, ἅπερ ἄγεσθαι αὐτοῖς ἔμελλεν ἄλλην γῆν ἐξ ἄλλης ἀμείβουσι, καὶ ἀπὸ τοῦδε ἀντὶ γεωπόνων γενέσθαι νομάδας. Eustat h . ^[10]
- ⁵⁵ ad Diony s . 549, p. 324, 40. Ἀρριανὸς δὲ οὕτω φησί· Φαναγόρεια, ἣν ἔκτισε Φαναγόρας ὁ Τήιος, φεύγων τὴν τῶν Περσῶν ὕβριν· ἔτι δὲ Ἑρμωνάσσα ἐπὶ Ἑρμωνάσῃ τῇ γυναικὶ Σημάνδρου Μυτιληναίου τινός, οὗ τινος τῶν Αἰολέων εἰς ἀποικίαν μεταστήσαντος καὶ θανόντος ἐν τῷ τῆς

πόλεως οίκισμῳ, ἡ γυνὴ τῆς τε πόλεως ἐγκρατὴς ἐγένετο καὶ τὸ ἑαυτῆς ὄνομα τῇ πόλει ἐπέθετο. Eustat h . ^[5]

- ⁵⁶ ad Diony s . 517, p. 316, 7. Ἀρριανὸς δέ φησι καὶ ὅτι Θάσος ἀπὸ Θάσου καλεῖται Ποσειδῶνος υἱοῦ, καὶ ὅτι ἐκαλεῖτό ποτε καὶ Χρυσὴ νῆσος διὰ τὰ χρυσᾶ μέταλλα, ὧν καὶ Ἡρόδοτος (VI 46) μέμνηται. Eustat h .
- ⁵⁷ ad Diony s . 498, p. 310, 29. Ἀρριανὸς δέ φησι· Κρής, οὗ Κρήτη ἐπώνυμος, ὁ τὸν Δία κρύψας ἐν ὄρει Δικταίῳ, ὅτε Κρόνος ἐμάστευεν ἐθέλων ἀφανίσει αὐτόν. Eustat h .
- ⁵⁸ ad Diony s . 530, p. 320, 18. Ἡ Μῆλος περὶ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, ἀπὸ τινος ἀνδρὸς Μήλου κληθεῖσα κατὰ τὴν τοῦ Ἀρριανοῦ ἱστορίαν. Eustat h .
- ⁵⁹ ad Diony s . 506, p. 314, 8. Ἐκαλεῖτο δέ ποτε (sc. ἡ Σαλαμίς) Κυχρεία, ἀπὸ τινος Κυχρέως, οὗ καὶ Λυκόφρων (451) καὶ Ἀρριανὸς μέμνηνται, ὃς Ὅφης μὲν ἐπεκλήθη διὰ τραχύτητα τρόπου, ἀπηλάθη δὲ τῆς νήσου ὑπὸ Εὐρυλόχου. Eustat h . ^[5]
- ⁶⁰ ad Diony s . 525, p. 318, 5. Ἀρριανὸς δὲ περὶ ταύτης φησὶν ὅτι Δῆλος ἡ πάλαι πλωτὴ οὖσα ἔστη, ὅτε ἡ Λητὼ ἐπέβη αὐτῆς διδύμους ἔχουσα παῖδας. Eustat h .
- ⁶¹ ad Diony s . 222, p. 256, 45. Τινὲς δὲ Νεῖλόν φασιν ὠνομάσθαι ἀπὸ Νείλου τινὸς ἀπογόνου Ἄτλαντος, βασιλεύσαντος τῶν ἐκεῖ· ἄλλοι δὲ ὅτι Μέλας πρότερον καλούμενος μετεκλήθη Νεῖλος ἀπὸ τινος Νείλου βασιλικοῦ παιδὸς ἐκεῖ ρίψαντος ἑαυτόν· τινὰς μέντοι ἀπὸ τινος Νειλασίου κεκληθῆναι οὕτως αὐτὸν εἰπόντας οὐκ εὖ λέγοντας ἀπελέγχει ὁ Ἀρριανός . Eustat h . ^[5]
- ⁶² ad Diony s . 451, p. 301, 37. Ὅτι νῆσος ἐσπεριωτάτη τὰ ἐσχατόεντα Γάδαιρα, κατὰ μέσον τῶν πρὸς τῇ Ἰβηρίᾳ στηλῶν· διὸ καὶ Ἰβηρικά φησιν ὁ Ἀρριανὸς αὐτά. Tzetze s , Chilia d .
- ⁶³ III 950: ὁ τοῦ Ζειποῖτου μὲν υἱός, ἐκεῖνος Νικομήδης, ὁ κτίσας Νικομήδειαν, πατὴρ ὁ τοῦ Προυσίου, Προυσίου ἔχοντος ὅστουν ἐν τοὺς ὀδόντας πάντας ... οὗτος ὁ τοῦ μονώδοντος τούτου πατὴρ Προυσίου, τοῦ κτίστορος τῆς πόλεως Προύσης τῆς παρ' Ὀλύμπῳ, ὁ Νικομήδης ὁ ῥηθεὶς μέγιστον εἶχε κύνα, ἐκ γένους ὄντα Μολοσσῶν, πιστότατον ἐκείνῳ. οὗτός ποτε τὴν δέσποιναν σύζυγον Νικομήδους, μητέρα τοῦ Προυσίου δέ, Ζιήλου καὶ Λυσάνδρας, τὴν Διτιζήλην κλησιν μὲν, ἀπὸ Φρυγῶν δὲ γένος, συμπαίζουσαν τῷ βασιλεῖ, νομίσας πολεμίαν, ἐσπάσατο περιχανῶν τὸν δεξιὸν τὸν ὦμον καὶ ταύτης σάρκα καὶ ὅσα συντρίψας τοῖς ὁδοῦσιν. ἥπερ θανοῦσα παρ' αὐταῖς ἀγκάλαις βασιλέως Νικομηδεῖα τέθαπτο μεγαλοπρεπεστάτως, ἐν τάφῳ ἀπὸ λίθου μὲν, ἀλλ' ἐγκεχρυσωμένῳ ... τὸν κύνα δὲ γενόμενον ἐξ ὀφθαλμῶν ἐκείνου στοργῇ τοῦ βασιλέως τε καὶ γυναικὸς τῇ λύπῃ λόγος ἐμφέρεται πολλοῖς τὸν βίον ἀποπνεῦσαι. Ἀρριανὸς Βιθυνικοῖς γράφει τὴν ἱστορίαν. Eustat h . ^[20]
- ⁶⁴ ad Ilia d . III 17, p. 375, 3. Οὐ μὴν καὶ λεοντὴν προσφυῶς πάνυ λεχθεῖν ἐνάπτεσθαι ὁ ἀνδρεῖος κατὰ τὸν πάλαι Ἡρακλεῖν ἢ κατὰ τὸν ὕστερον Ζιήλαν τὸν παρὰ τῷ Ἀρριανῷ . Tzetze s , Chilia d .
- ⁶⁵ I 798 (de Hannibale): αὐτὸς δὲ φάρμακον πιὼν θνήσκει πρὸς Βιθυνίαν, πρὸς τι χωρίον Λίβυσσαν καλούμενον τῇ κλήσει, δοκῶν θανεῖν εἰς Λίβυσσαν πατρίδα τὴν οἰκίαν. ἦν γὰρ Ἀννίβα τις χρησμὸς οὕτω που γεγραμμένος· Λίβυσσα κρύψει βῶλος Ἀννίβα δέμας. Eustat h . ^[5]
- ⁶⁶ ad Ilia d . VII 171, p. 674, 9. Τὴν δὲ ῥηθεῖσαν αἰτίαν τοῦ κλήρου ἀναπτύσσει που καὶ ὁ Ἀρριανός , λέγων περὶ τινος ὅτι εἰς κλῆρον τοὺς δεῖνα καθίστασθαι ἐδικαίου, οὐ θέλων ὡς γέρας αὐτὸ τῷ ἐτέρῳ ἀπονεύμασθαι, οὐδὲ ἀτιμῶσαι τὸν οὐ προκριθέντα εἰς μάχην. Eustat h . ^[5]
- ⁶⁷ ad Odys s . I 156, p. 1406, 36. Ἀμφιβάλλειν δὲ οὐ μόνον τὸ ἐνδοιάζειν καὶ ἀμφὶς βάλλειν ἤγουν ἀμφοτέρωσε ρίπτειν τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκατέρωθεν βάλλειν, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἀμφίβολος,

ὅς παρά τε Ἀρριανῷ καὶ ἑτέροις τὸν ἀμφοτέρωθεν βαλλόμενον σημαίνει. Eustat h . ad Odys s . II 290, p. 1445, 52. Καὶ ἀμφίβολοι παρὰ Ἀρριανῷ καὶ ἑτέροις οἱ ἀμφοτέρωθεν βαλλόμενοι. Eustat h . ^[5]

- ⁶⁸ ad Ilia d . XV 302, p. 1017, 20. Ἡ πτέρις δέ, ἣν ἔνιοι βλάχνον καλοῦσιν, ὡς καὶ Ἀρριανὸς δηλοῖ ἐν Βιθυνιακοῖς . Eustat h .
- ⁶⁹ ad Ilia d . II 851, p. 361, 2. Καὶ γοῦν Καδμεῖαν νίκην οἱ μὲν ἄλλοι οὐκ ἐπαινοῦντες φασί· τὴν ἀκάρπτωτον γὰρ καὶ ἀκερδῇ τά τε ἄλλα καὶ διὰ τὸ μηδὲν ἀπόνασθαι τὸν Ἑτεοκλῆν τῆς τῶν Καδμείων κατὰ τῶν Ἀργείων νίκης, μηδὲ τοὺς ἀμφ’ αὐτόν· Ἀρριανὸς δὲ τὴν μεγάλην καὶ ὃ φασι κατ’ ἄκρας νοεῖ διὰ τὸ ἄκρως ἡττηθῆναι τοὺς περὶ τὸν Πολυνείκην ὑπὸ τῶν Καδμείων ὡς μόνον περισωθῆναι τὸν Ἄδραστον. Eustat h . ad Ilia d . IV 407, p. 490, 2. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τῶν ῥηθέντων Θηβαϊκῶν πολέμων παροιμία ἐξέπεσεν ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶν τὸ Καδμεῖα νίκη. ἐπειδὴ, φασι, Θηβαῖοι τὰ πρῶτα νικήσαντες ὕστερον ὑπὸ τῶν ἐπιγόνων ἡττήθησαν. Ἀρριανὸς μέντοι ἐν τοῖς Βιθυνιακοῖς , ὡς καὶ προεδηλώθη, ἐπὶ μεγίστης νίκης τὴν παροιμίαν ἐδέξατο. Eustat h . ^[15]
- ⁷⁰ ad Dionys . 939, p. 383, 31. Ἐνάπτεσθαι δὲ καὶ καθάπτεσθαι λέγομεν τὰ μὴ ζῶνι διαλαμβανόμενα μηδὲ τὸ σῶμα ὅλον ἐνδύοντα, ἀλλὰ μέρος τι σκέποντα καὶ ἄφρετα ἐξαρτώμενα, οἷον πῆραν, λεοντὴν ἢ παρδαλεῖν. Ἀρριανὸς δὲ καὶ διφθέρας καθάπτεσθαι λέγει. Eustat h . ^[5]
- ⁷¹ ad Ilia d . I 25, p. 29, 17. Οἱ δὲ μεθ’ Ὀμηρον καὶ Κρατερὸν ἱστοροῦσι κύριον ὄνομα. Ἀρριανὸς δὲ ἐπὶ νικητοῦ τὴν λέξιν τίθησιν, οἷον ὁ δεῖνα κρατερός τοῦ δεῖνος γέγονεν. Eustat h .
- ⁷² ad Ilia d . III 204, p. 405, 17. Τὸ ξεναγεῖν, ὅπερ ταυτόν ἐστι τῷ προξενεῖν, γενικῇ συντάσσει ὁ Ἀρριανός .